

Huitema, Halbe Dierenarts. Wetenschappelijk Hoofdambtenaar Centraal Diergeneeskundig Instituut.

(16 april 1910 te Schraard (Friesland) - 15 november 1998 te Oosterbeek)

Zoon van Feikje Naber en Jacob Huitema, hoofdonderwijzer resp. te Schraard, Gorinchem en Vlaardingen. Halbe H. bleef ongehuwd.

Opleiding

Lagere school te Gorinchem en Vlaardingen, H.B.S.te Vlaardingen 1922-1928, studie diergeneeskunde te Utrecht, 1928-1934. Dissertatie: Diagnose en prognose bij paratuberculose van het rund, 1962 (Utrecht).

Loopbaan

Dierenarts-bacterioloog Gemeentelijk Slachthuis Rotterdam 1934-1938. Vervolgens diverse veterinaire functies in het voormalige Nederlands-Oost-Indië, achtereenvolgens dierenarts bij de Burgelijke Veeartsenijkundige Dienst voor het district Oost-Java 1938-1941, militaire paardenarts (1941). En na de interneringsperiode weer bij de Burgelijke Veeartsenijkundige Dienst met als standplaatsen Timor (1946-1947) en Surabaya (1948 -1949); tenslotte docent Veevoeding aan de Veeartsenijschool te Bogor (1950). Na repatriëring assistent bij de Kliniek voor Heelkunde van de Faculteit der Diergeneeskunde te Utrecht (1951) en daarna Wetenschappelijk Hoofdambtenaar bij de Rijksseruminrichting, later Centraal Diergeneeskundig Instituut (1952-1975). Lid National Union against Tuberculosis van The International Union against Tuberculosis in Parijs.

Verdiensten

In Indonesië ontplooidde hij zowel tal van activiteiten bij de bestrijding van besmettelijke dierziekten als bij de vleeskeuring en melkhygiëne en op zoötechnisch terrein waarbij zijn aandacht vooral uitging naar de voeding. Hij was als zodanig werkzaam op Oost-Java, Timor, Celebes en Nieuw Guinea. In 1947 maakte hij een studiereis naar het laatstgenoemde gebied.

In Nederland heeft hij zich voornamelijk beziggehouden met de bereiding en standaardisatie van de bovine en aviaire tuberculine. Deze tuberculine-standaardisatie is internationaal erkend. Volgens dezelfde principes heeft hij ook malleïne bereid en gestandaardiseerd.

Hij was een actief lid van de Nederlandse Vereniging voor Dierkunde. Hij was een zeer verdienstelijk tekenaar en schilder. Hij schilderde vooral paarden, runderen, buffels en kamelen tegen de achtergrond van Indonesische landschappen. Zijn schilderijen heeft hij nagelaten aan de Koninklijke Nederlandse Maatschappij voor Diergeneeskunde te Utrecht, die onderbracht in het Museum Diergeneeskunde

Publikaties

Zijn belangrijkste publicaties zijn:

Handleiding voor vleeskeuringsdienaren. [Batavia?], 1940.

Studies over ladangbouw en het tegengaan van erosie bij het afbranden van bos ten behoeve van de rijstcultuur op het eiland Timor. Plaats?: Uitgever?, Jaar?

De grassoorten van Nieuw Guinea. In: Hemera Zoa, LVII (1950).

Animal husbandry in the Tropics: its economic importance and possibilities. Studies in a few regions of Indonesia. Amsterdam, 1982. (Communication nr. 73 of the Royal Tropical Institute, Amsterdam). Ook uitgegeven in de Indonesische taal (1986).

Tuberculosis in animals and men, with attention to reciprocal transmission of Mycobacterial infections and the successful eradication of bovine tuberculosis in cattle in the Netherlands. Den Haag: Koninklijke Nederlandse Centrale Vereniging tot Bestrijding der Tuberculose, 1992,

Verder talrijke publicaties en lezingen op congressen, vnl. over voeding, fokkerij, tuberculose, bereiding van tuberculine en malleine.

Referenties

J. Haagsma et al. In memoriam Dr.H.Huitema.. Tijdschrift voor Diergeneeskunde, 124, 196-7, 1999.

Gegevens ontleend aan: de afscheidsrede door de heer Mohede bij de uitvaart van Dr.H.Huitema en aan contacten met drs. C.H. Herweijer te Alkmaar en mevrouw Y.G. Huitema te Barendrecht.

(J.P.W.M. Akkermans)